

ת"פ 46603/06/15 - מדינת ישראל נגד אכרם אבו אלקיעאן

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
ת"פ 46603-06-15 מדינת ישראל נ' אבו אלקיעאן

בפני כבוד השופט אליהו ביתן

בעניין:

המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשם: אכרם אבו אלקיעאן

גזר דין

כללי

1. הנאשם הודה, במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב אישום מתוקן בשנית שהוגש נגדו, שאלה עיקריהן -

בתאריך 03.09.14, ארגון "דאעש" הוכרז כהתאחדות בלתי מותרת על ידי שר הביטחון.

הנאשם תושב ישראל ובמועדים הרלוונטיים לכתב האישום שימש כמורה בבית ספר ברהט.

בתקופה שמסוף שנת 2013 ועד ל- 03.09.14, הנאשם השתתף בתדירות של פעם עד פעמיים בשבוע באסיפות של תומכי דאעש שנערכו ליד מסגד "חמזה" בישוב חורה. לאחר הכרזת דאעש כהתאחדות בלתי מותרת, כאמור, הנאשם השתתף בשתי אסיפות של תומכיו.

באסיפות הנ"ל הוצגו סרטונים בהם הושמעו נאומים של מנהיג דאעש וסרטונים נוספים, ונוהלו שיחות על פעילות הארגון.

בהזדמנות מסוימת, לאחר נסיעתם של שניים מהאנשים שנהגו להשתתף באסיפות הנ"ל לסוריה באפריל 2014, ציין הנאשם בפני מתפללים שהתאספו מחוץ למסגד, כי מעשיהם של השניים הוא מעשה אמיץ וכי הם ויתרו על חייהם למען האנשים בסוריה.

הנאשם חדל מיוזמתו מלהשתתף באסיפות התמיכה בדאעש.

הנאשם נכח בשתי אסיפות של התאחדות בלתי מותרת.

2. על יסוד הודאת הנאשם בעובדות, כאמור, הוא הורשע בעבירה של השתתפות באסיפה של התאחדות בלתי מותרת, לפי תקנה 85(1)(ד) לתקנות ההגנה (שעת חירום)-1945.

תסקיר שירות המבחן

שירות המבחן ערך תסקיר על הנאשם, בו צוינו, בין היתר, הדברים הבאים-

הנאשם בן 31, נשוי ואב לשבעה ילדים בגילאי 1 - 10. מתגורר בחורה. נעדר עבר פלילי. סיים 12 שנות לימוד ובעל תואר ראשון בהוראת חינוך גופני. עם סיום לימודיו עבד כמורה לספורט בבית ספר ברהט. על רקע מעורבותו בעבירות כאן, הוא הושעה מעבודתו כמורה. תיאר יחסים משפחתיים תקינים והדגיש את תפקודם הנורמטיבי של בני משפחתו.

ביחס לעבירה, הנאשם הודה בביצועה. טען, כי כאשר הצטרף לאסיפות של תומכי דאעש, לא ידע שמדובר בארגון טרור, וסבר שמדובר בארגון המסייע לאזרחים הסובלים ממלחמת האזרחים בסוריה. לכן גם הביע דעתו כי חבריו שנסעו לסוריה הנם אנשים אמיצים. כאשר התברר לו שהמדובר בארגון טרור, הפסיק מיד את השתתפותו באסיפות. הוסיף, כי מתחרט על מעשיו וכיום מבין את חומרתם. הדגיש את המחירים האישיים והמשפחתיים שמשלם בעקבות ההליך המשפטי.

שירות המבחן התרשם שהנאשם מצמצם את חלקו בעבירה ואחריותו לה ומתמקד במחירים שמשלם. צוין כי הנאשם שלל התמודדות עם סוגיות הקשורות לזהותו האישית והלאומית ועם קונפליקטים פנימיים הקשורים בנושאים אלה.

שירות המבחן שקל את תפקודו הנורמטיבי של הנאשם, היותו נעדר עבר פלילי והשפעת ההליך הפלילי עליו, את הודאתו והבעת החרטה שלו על מעשיו, אל מול חומרת העבירה וניסיונו לצמצם את חלקו בעבירה, והמליץ להטיל עליו מאסר בעבודת שירות ומאסר על תנאי.

טיעוני הצדדים

1. ב"כ המאשימה טען, שמעשי העבירה של הנאשם פוגעים בחיי האדם, בביטחונה של ישראל, בביטחון הציבור ושלומה, והפגיעה היא פגיעה רחבת היקף המזעזעת את הקרקע האיתנה מתחת בתיים של תושבי המדינה, הואיל והם פוגעים גם במשטר הדמוקרטי. טען, כי חשיפת ערבים ישראליים לאידיאולוגיה של דאעש תגרום ל"יבוא" ו"הפצת" אידיאולוגיות ג'יהאדיסטיות קיצוניות בישראל. טען, כי קיים קושי בתפיסת עבריינים אזרחי ישראל המבצעים עבירות ביטחוניות ושהלחימה בהם דומה להתמודדות עם סרטן ממאיר שמתפשט בשלד הגוף והורס אותו. טען למדיניות הענישה הנוהגת והפנה לפסיקה, וטען כי בתי המשפט מחויבים להחמיר בעונשם של אלה הנוטשים את צלם האלוהים ומבקשים למסור את נפשם למלאך המוות, ארגון הטרור דאע"ש. הפנה לגזרי הדין של שלושה מתוך האחרים שהשתתפו באסיפות בהן השתתף הנאשם, שאחד מהם הוא אחיו של הנאשם, והפנה לת"פ 15-06-25796 של בית משפט זה, בו הוטלו על נאשם שהורשע בביצוע עבירה של פרסום החזקה והפצת חומר של התאחדות בלתי מותרת, 9 חודשי מאסר.

עמד על התכנון שקדם למעשי הנאשם, על הנזק שיכל להיגרם, ועל הנזק שנגרם - שניים ממשותפי האסיפות יצאו לסוריה ושלושה אחרים ניסו לצאת לסוריה ולהצטרף לדאעש.

טען שמתחם העונש ההולם את מעשי הנאשם נע בין שנה לשנתיים מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס. והוסיף, כי השיקול של הרתעת הרבים מצדיק להחמיר בעונשו של הנאשם.

בהתייחס לתסקיר שירות המבחן, ציין, כי הנאשם מנסה לצמצם את חלקו בביצוע העבירות וטוען כי לא ידע שמדובר בארגון טרור, וטען, כי המלצת שירות המבחן להטיל על הנאשם מאסר בעבודת שירות סוטה באופן משמעותי ממתחם העונש ההולם וממדיניות הענישה.

עתר להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל ברף האמצעי של המתחם שהוצע ומאסר על תנאי.

2. ב"כ הנאשם טענה, כי אמנם הנאשם הורשע בעבירות ביטחוניות, אך הביטוי המעשי שלהן היה רק באמירות והשתתפות באסיפות ולא במעשים שפגעו באחרים. השתתפותו באסיפות לא היתה פעילה. היא לא היתה כרוכה בהבעת עמדה מצדו והיא הסתכמה רק בהקשבה. הדגישה, כי הנאשם הפסיק את מעשיו מיוזמתו. עמדה על נסיבותיו של הנאשם - בן 31, נשוי ואב לשבעה ילדים בגילאי 1 - 10. מתגורר בחורה. מורה במקצועו. כיום אינו עובד בעקבות השעייתו על רקע מעורבותו בתיק זה. טרם ביצע המעשים, ניהל חיים נורמטיביים ושומרי חוק. הוא נעדר עבר פלילי. הודה במיוחד לו בכתב האישום המתוקן והביע חרטה על מעשיו. הפנתה לתסקיר שירות המבחן ולהמלצתו. טענה כי מתחם העונש למעשי הנאשם בנסיבותיהם נע בין צו של"צ לבין מאסר קצר בעבודת שירות. הפנתה לפסיקה. טענה כי יש להטיל על הנאשם ענישה מקלה ברף התחתון של המתחם. וטענה הנסיבות כאן חריגות ומצדיקות ביטול הרשעתו.

דין והכרעה

1. בפתח הדברים ועל רקע העובדות הכלולות בכתב האישום המתוקן בשנית, בהן הודה הנאשם, אל מול טיעוני התביעה בכתב לעונש, ראוי להבהיר, כי מעשי העבירה המיוחסים לנאשם הינם אך השתתפות בשתי אסיפות של תומכי דאעש, לאחר שדאעש הוכרז כהתאחדות בלתי מותרת.

הדברים הבאים, שהוצהרו על ידי ב"כ התביעה, מדברים בעד עצמם -

"בכתב האישום המתוקן יצוין כי העבירה שביצע הנאשם הינה אך נוכחותו בשתי אסיפות של התאחדות בלתי מותרת, לאחר ה- 3.9.14 - המועד בו דאעש הוכרז כהתאחדות בלתי מותרת. עמדתנו הינה, כי השתתפות באסיפות של דאעש בתקופה שקדמה להכרזתו כהתאחדות בלתי מותרת אינה מהווה עבירה של השתתפות באסיפה של התאחדות בלתי מותרת." (פרוטוקול הדיון מיום 21.6.16 עמ' 12 שורות 20-24).

העובדות הנוספות שבכתב האישום המתוקן, הן בבחינת עובדות רקע אשר אינן מהוות עבירה.

2. בתיק אחר, הזדמן לי לומר דברים על ארגון דאעש ועל הערכים החברתיים הנפגעים ממעשי גילויי תמיכה בו, המתאימים גם לענייננו -

"ארגון דאעש מאופיין בין היתר בכך שאין הוא ארגון צבאי הומוגני, של מדינה מסוימת, המורכב מאזרחי אותה מדינה, אלא הוא גוף שבשורותיו ערב רב של אזרחים ממדינות שונות, שחלקם נוהג אחר תפיסותיהם הדתיות הקיצוניות, ערכיו וחזונו; ובשימוש הנרחב שהוא עושה באמצעי התקשורת וברשתות החברתיות לקידום מטרותיו. דרכי הפעולה של הארגון קיצוניות באכזריותן. הוא איננו בוחל בהרג המוני

של אזרחים, זקנים נשים וטף, ובהוצאה להורג של חפים מפשע, בצורות משונות ומצמררות, תוך צילום המעשים והפצת התמונות. הפעילות האלימה של דאעש נפרסת על פני שטחים נרחבים במזרח התיכון, כולל בטריטוריות שכנות לישראל. ודוברים מטעמו מצהירים לא אחת על תכניותיו לפגוע בישראל. בתקופה בה אנו חיים, כוחו של ארגון טרור איננו נמדד רק בגייסותיו ובכלי המשחית העומדים לרשותו. ולתמיכה הציבורית בו יש משמעות רבה. כל מי שעניו בראשו מבין שהמדובר באחד מארגוני הטרור הגדולים, הפעילים והמסוכנים ביותר הפועלים כיום. ושפרסום דברי עידוד ותמיכה בו הם כשמן בגלגליו הדורסניים, המאדירים את יכולותיו וצדקת דרכו, מעבים את שורותיו ומחזקים אותו. ממילא, פרסום תכנים תומכים בדאעש ופעילות הסברה והצדקת דרכו, הם בעלי פוטנציאל פגיעה בבטחון המדינה ואזרחיה, ויש בהם גם משום פגיעה בנאמנות האזרחית למדינה. " - ת"פ 25796-06-15 מדינת ישראל נ' בשיר אבו אל קיעאן.

3. הערכים החברתיים שנפגעו ממעשי הנאשם הינם, ביטחון המדינה ואזרחיה, והנאמנות האזרחית למדינה. בהתחשב בכך שהנאשם השתתף רק בשתי אסיפות תמיכה בדאעש, שהוא לא היה מארגן האסיפות או הדובר בהן, שהאסיפות התקיימו זמן לא רב לאחר שדאעש הוכרז כהתאחדות בלתי מותרת, ושהנאשם חדל מיוזמתו מהשתתפות באסיפות אלה, הרי שמידת הפגיעה של מעשי הנאשם בערכים המוגנים אינה גבוהה.

4. באופן כללי, מדיניות הענישה בעבירות הקשורות לבטחון המדינה הינה של החמרה. אולם, עבירות נגד בטחון המדינה כוללות קשת רחבה של עבירות ומעשים ומטבע הדברים מדיניות הענישה עליהן אינה אחת.

עבירת "השתתפות באסיפה של התאחדות בלתי מותרת" אינה מהחמורות שבעבירות נגד בטחון המדינה. הענישה עליה מושפעת, מטיב המעשה, מהתקופה בה הוא נעשה, מזהות ההתאחדות הבלתי מותרת, מזהות הנאשם, כח השפעתו על אחרים, פוטנציאל הנזק של המעשה, ועוד.

5. **בת"פ 25796-06-15 הנ"ל**, הנאשם הורשע בעבירה של "פרסום החזקה והפצת חומר של התאחדות בלתי מותרת". הנאשם, תושב ישראל, מורה בבית ספר יסודי, הפיץ ברשת האינטרנט תכנים התומכים בדאעש, באל קאעידה ובבן לאדן; במהלך השנים 2014-2015 נהג להיפגש עם תושבים בישובו ולדון עמם בתפיסת העולם של דאעש ונכונות דרכו של הארגון; בהזדמנות מסוימת השמיע באזני תלמידיו שיר בעל תוכן דתי שהופק ע"י דאעש; ובהזדמנות אחרת הראה לתלמידיו מפה של החליפות העאבסית.

נקבע, שמתחם העונש ההולם למעשי הנאשם הינו מאסר בעבודת שירות עד 18 חודשי מאסר בפועל, והוטלו על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

בת"פ 40492-12-14 מדינת ישראל נ' אבו קוש, הנאשם הורשע בעבירה של תמיכה בארגון טרוריסטי, ובעבירה של "כתיבה, הכנה וייצור, פרסום ועוד, של מסמכים ורכוש של התאחדות בלתי מותרת". הנאשם, תושב ישראל, אשר שהה במועדים הרלוונטיים לאירועים המתוארים בכתב האישום בירדן, במסגרת לימודי הרפואה שלו, נחשף במהלך שהותו שם לניסיון הדחת המשטר הסורי והתעניין במורדים ובמהפכה המתחוללת בסוריה. בשנת 2013, על רקע לחץ בלימודים, הוא טופל בירדן ע"י מטפל אלטרנטיבי שהיה פעיל דאעש, שהעביר לו את משנתו בעניין דאעש וסיפר לו שהוא רוצה לצאת

לסוריה להילחם שם במסגרת דאעש, והנאשם אמר לו, במספר הזדמנויות, כי הוא רוצה לנסוע לסוריה להילחם שם במסגרת דאעש ולמות שם. במהלך השנים 2013-2014 היה הנאשם בקשר עם אחרים בירדן שהם תומכי דאעש ואף נפגש עמם. ובמהלך השנים 2012-2014 הנאשם נהג לצפות בתכנים שפרסם דאעש באינטרנט ולפרסם פרסומים שונים התומכים בדאעש. בתחילת חודש ספטמבר 2014, בשתיים שלוש הזדמנויות, הנאשם פרסם, במסגרת התכתבות שלו עם המטפל האלטרנטיבי, דברי תמיכה מסוימים בארגון דאעש. לאחר מכן, הנאשם הוזהר על ידי אביו בקשר לפרסומים האמורים והוא סגר את חשבון הפייסבוק שלו.

נקבע, שמתחם העונש הראוי למעשי הנאשם הינו מאסר על תנאי עד מספר חודשי מאסר בפועל. על רקע נסיבותיו המיוחדות של המקרה ושל הנאשם, הרשעת הנאשם בוטלה ונקבע שהוא יבצע שירות לתועלת הציבור, ישלם הוצאות משפט גבוהות ויחתום על התחייבות להימנע מעבירה.

בענייננו, הנאשם נכח בשתי אסיפות של תומכי דאעש שנערכו ביישוב בו הוא מתגורר, בהן הוצגו סרטונים ונוהלו שיחות על פעילות הארגון. לא נטען כלפיו שהוא ארגן את האסיפות או שהוא היה פעיל מרכזי בהן ולא נטען כלפיו שהוא ביטא את תמיכתו בדאעש במעשים פוזיטיביים מעבר לעצם נוכחותו באסיפות. מעשיו מצומצמים יותר וחמורים פחות ממעשי הנאשמים בתיקים הנ"ל.

6. ב"כ המאשימה הפנתה לשלושה פסקי דין וביקשה ללמוד מהעונשים שהוטלו על הנאשמים שם לענייננו.

עיון פשוט בפסקי הדין מלמד, כי אין הראיות דומות לנדון.

הנתונים הבולטים המשותפים לשלושת פסקי הדין הם, שכל אחד מהנאשמים שם הורשע בעבירות נוספות וחמורות יותר מהעבירה בה הורשע הנאשם כאן, ושהמעשים שעליהם הם נדונו חמורים מאלה שכאן.

בת"פ 58803-06-15 מדינת ישראל נ' מוחמד אבו אלקיעאן, הנאשם הורשע בעבירות של קשירת קשר לפשע, נסיון לפעילות בהתאחדות בלתי מותרת, השתתפות באסיפה של התאחדות בלתי מותרת, נסיון ליציאה שלא כדין, ופעולה מטעם התאחדות בלתי מותרת או כנציגה, ונדון לארבע שנות מאסר. הוא לקח חלק במפגשים סודיים, שנערכו במקומות מסתור, בהם הוא שימש כמדריך רוחני והעביר תכנים הקשורים לדאעש; הקים חוליה סודית שערכה מפגשים חשאיים, במסגרתם הסביר לאחרים על דאעש וכתוצאה מכך הביעו האחרים תמיכה בארגון; ותכנן יחד עם חברי החוליה לעבור לסוריה.

בת"פ 1046-07-15 מדינת ישראל נ' עיסא אבו אלקיעאן, הנאשם הורשע בעבירות של קשירת קשר לפשע, נסיון לפעילות בהתאחדות בלתי מותרת, השתתפות באסיפה של התאחדות בלתי מותרת ונסיון ליציאה שלא כדין מישראל, ונדון לשלוש שנות מאסר. הוא השתתף במפגשים, במסגרתם הראה לאחר סרטונים אודות דאעש, וקיים מפגשים קבועים עם שניים אחרים; קשר עם אחר לצאת מישראל דרך ירדן, לערב הסעודית ומשם לסוריה, תוך הצגת מצג כי הם יוצאים למטרות דתיות. ולצורך כך נרשם עם שניים אחרים לפעילות דתית ושילם עבורה, והוציא דרכון.

בת"פ 892-07-15 מדינת ישראל נ' שריף אבו אלקיעאן, הנאשם הורשע בעבירות של קשירת קשר לפשע, נסיון לפעילות בהתאחדות בלתי מותרת, השתתפות באסיפה של התאחדות בלתי מותרת, ונסיון ליציאה שלא

כדין מישראל, ונדון ל-28 חודשי מאסר. הנאשם הקים, יחד עם הנאשם בת"פ 58803-06-15 הנ"ל, חוליה סודית, שערכה מפגשים חשאיים ותכננה לעבור לסוריה, צפה בסרטונים של דאעש, השתתף באסיפות תמיכה בדאעש, ניסה לחבור לארגון דאעש וניסה לצאת לסוריה שלא כדין. במסגרת זו נרשם לפעילות דתית והוציא דרכון.

7. באשר לנסיבות ביצוע העבירות-

השתתפות הנאשם באסיפות התמיכה בדאעש, היתה מכוונת ומודעת. אולם, העובדה שזמן קצר לאחר שדאעש הוכרז כהתאחדות בלתי מותרת, הנאשם הפסיק מיוזמתו ליטול חלק באסיפות התמיכה בו, תומכת בטענתו כי הוא לא היה מודע לאיסור שבמעשיו, ושמעשיו כונו לתמיכה בדאעש במלחמתו במשטר אסד בסוריה, ללא הקשר ישראלי.

התמיכה בדאעש בכלל, מזיקה לאינטרסים של מדינת ישראל. אסיפות תמיכה בארגון קיצוני שכזה תורמות לגיטימיות שלו ועלולות להביא אנשים לאמץ את האידיאולוגיה שלו ואף לסחוף אנשים להצטרף אליו ואפילו לבצע ברוחו מעשים פוגעניים נגד מדינת ישראל ותושביה. מטבע הדברים, קשה להגדיר את הנזק המדויק שנגרם לציבור מעצם השתתפותו של הנאשם בשתי אסיפות התמיכה בהן השתתף, אולם למעשים כאלה יש אפקט מצטבר וההנחה היא שכל פרט ופרט העושה מעשה של תמיכה בארגון שכזה, גורם בסופו של דבר נזק.

אינני מקבל את טענת התביעה כי יציאת שניים ממשותפי האסיפות לסוריה ונסיונם של שלושה אחרים לצאת לסוריה, הם "נזק" שנגרם ממעשי הנאשם.

לצד זה, יש לזכור שלאחר שדאעש הוכרז כהתאחדות בלתי מותרת, הנאשם השתתף רק בשתי אסיפות תמיכה בו והוא הפסיק מיוזמתו את השתתפותו באסיפות. בה במידה שלהשתתפות באסיפת תמיכה יש משמעות, שלילית, כך גם להפסקה יזומה של פעילות תמיכה שהיתה, יש אפקט, הפוך, חיובי, וגם בכך יש להתחשב.

מדברים מסוימים שצוינו בתסקיר שירות המבחן על הנאשם ניתן ללמוד, שהתנהגות הנאשם הושפעה מאחרים, שנתפסו בעיניו כאנשים מוערכים, ומרצונו לזכות בתחושת שייכות ולהזדהות איתם.

נראה שהמניע של הנאשם לביצוע מעשיו נעוץ בסולידריות שלו עם אזרחי סוריה, הנמקים תחת עולו של

משטר אסד, ובתמיכתו בפעולות דאעש נגד המשטר הסורי.

8. לא למותר להפנות את תשומת הלב להסדר החקיקתי העונשי יוצא הדופן ביותר, הקבוע בתקנה 85 לתקנות ההגנה. לעבירות המפורטות בתקנה, לא נקוב עונש מירבי אחד, אלא נקבע שניתן להביא עליהן לדין בבית משפט השלום או בבית המשפט המחוזי ושהעונש המירבי משתנה בהתאם. בבית משפט השלום העונש המירבי הוא שנת מאסר אחת ואילו בבית משפט המחוזי העונש המירבי הוא 10 שנות מאסר. הפער בין העונשים עצום ובלתי מתקבל על הדעת. בנוסף, אין בתקנות הוראה למי נתונה הסמכות לקבוע לאיזו ערכאה יובא עניין מסוים ומה הם השיקולים לכך.

9. בהתחשב, בחומרת מעשי הנאשם בנסיבותיהם, במידת אשמו של הנאשם, בערכים החברתיים שנפגעו ובמידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, הרי שמתחם העונש ההולם למעשי הנאשם נע בין מאסר על תנאי ועד למספר חודשי מאסר בפועל, שניתן לשאתם בעבודת שירות.

10. ב"כ הנאשם טענה כי נסיבות המעשים והנאשם מצדיקות ביטול הרשעתו.

הכלל הוא, כי מי שהוכחה אשמתו מורשע בדין. סעיף 192א' לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 מסמיך את בית המשפט לבטל הרשעה אם ראה שיש מקום לתת צו מבחן או צו שירות לתועלת הציבור או התחייבות להימנע מעבירה.

"מושכלות ראשונים הם כי דרך-כלל, בית-משפט אשר קבע כי נאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו רשיעו בדין. ככלל, משנמצא כי אדם עבר עבירה, מתחייב כי ההליך הפלילי כנגדו ימוצה בדרך של הרשעתו וענישתו, ומציאות זו עומדת ביסוד הליך אכיפת חוק תקין ושוויוני. לכלל זה - כאשר הוא מוחל על נאשמים בגירים - נמצא חריג בדמות ההסדר שבסעיף 71א לחוק העונשין, תשל"ז-1977 ושלוש רשאי בית-המשפט, גם כאשר מצא שנאשם ביצע עבירה, להימנע מהרשעתו וליתן בעניינו צו שירות לתועלת הציבור, נוסף על מבחן או בלעדיו. משמתבקש בית-המשפט לשקול אימתי יחיל את הכלל המדבר בחובת הרשעה ומתי יחיל את החריג בדבר הימנעות מהרשעה, נדרש איזון שיקולים המעמיד את האינטרס הציבורי אל מול נסיבותיו האינדיווידואליות של הנאשם. בראייה כוללת, נשקל מן הצד האחד הצורך במיצוי של ההליך הפלילי בדרך של הרשעת העבריין כדי להשיג בכך, בין היתר, את גורם ההרתעה והאכיפה השוויונית של החוק. שיקול ציבורי זה פועל במשנה תוקף ככל שחומרת העבירה גדולה יותר, והנזקים לפרט ולציבור מביצועה גוברים.

כנגד השיקול הציבורי נשקל עניינו של הפרט הנאשם, ובמסגרת זו נבחנים נתונים שונים הנוגעים אליו, וביניהם - טיב העבירה שעבר וחומרתה, עברו הפלילי, גילו, מצב בריאותו והנזק הצפוי לו מהרשעה. באשר לנאשמים בגירים, במאזן השיקולים האמור גובר בדרך-כלל השיקול הציבורי, ורק נסיבות מיוחדות, חריגות ויוצאות-דופן ביותר תצדקנה סטייה מחובת מיצוי הדין בדרך הרשעת העבריין, וזאת, לרוב, כאשר עלול להיווצר יחס בלתי סביר בין הנזק הצפוי מהרשעה בדין לבין חומרתה של העבירה והנזק הצפוי לעבריין מההרשעה. " (ע"פ 2669/00 מדינת ישראל נגד פלוני פ"ד נד (3) 685.689)

נסיבות עניינו אינן מצדיקות סטייה מהכלל. מעשי הנאשם והצורך בהרתעת הרבים, מחייבים הותרת הרשעת הנאשם על כנה.

11. אין להקל ראש במעשה תמיכה של תושב ישראל בארגון כמו דאעש. יחד עם זאת, כמו בכל עניין, חשוב לשמור על פרופורציות ולא להגזים, וחשוב לעמוד על קיום עקרונות משפט מקובלים. נסיבות המעשים כאן, במיוחד בהתחשב בעיתויים ביחס למועד ההכרזה על דאעש כהתאחדות בלתי מותרת, מצדיקים "כרטיס צהוב", אזהרה טרם ענישה במלוא חומרת הדין. טיב המעשים ונסיבותיהם וכן נסיבות הפסקתם ונסיבות הנאשם, מצדיקים להסתפק בענישה צופת עתיד. הטרמינולוגיה בה בחרה התביעה להשתמש בטיעוניה בכתב לעונש, מרחיקת לכת, בומבסטית, דרמטית וכמעט אפוקליפטית, והיא אינה במקומה.

12. הנאשם בן 31. נשוי ואב לשבעה קטינים שפרנסתם עליו. זוהי הרשעתו הראשונה. הוא סיים 12 שנות לימוד ותואר ראשון בחינוך, ועבד כמורה לספורט במשך כשש שנים. הוא לא הטיף ולא שידל אחרים, והוא חדל ממעשיו ביוזמתו, הודה במיוחס לו, והביע חרטה. בעקבות גילוי מעורבותו במעשי העבירה, הוא שילם מחירים כבדים, עבודתו כמורה הופסקה והוא נקלע לקשיי פרנסה. הוא למד את לקחו ונראה

שסיכויי שיקומו טובים.

13. נוכח כל האמור, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים -

א. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירה נגד בטחון המדינה המסווגת כפשע.

ב. התחייבות בסך 10,000 ₪ למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירה מהעבירות המפורטות בתקנה 85(1) לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, י' אלול תשע"ו, 13 ספטמבר 2016, בהעדר הצדדים.